



DĚDICTVÍ OTCŮ
ZACHOVEJ NÁM, PANE!

EVANGELIUM

na svátek sv. Václava,
/Mt. 10, 34-42/:

V ten čas řekl Ježíš svým učedníkům: Nemyslete si, že můj příchod pro svět mír. Neznamená mír, ale meč. Můj příchod rozdvojí syna s otcem, dceru s matkou a snachu s tchýní: lidé z vlastní rodiny se s člověkem znepřátelí. Když má někdo rád otce nebo matku rád více nežli Mne, není Mě hoden; a když má někdo rád syna nebo dceru více nežli Mne, není Mě hoden. A kdo nebere na sebe kříž a nenásleduje Mě, není Mě hoden. Kdo bude zachovávat život svůj, ztratí ho; kdo ztratí život svůj pro Mne, zachová ho. Kdo přijímá vás, přijímá Mne, a kdo přijímá Mne, přijímá toho, který Mne poslal. Kdo se ujme proroka, protože je to prorok, dostane za to odměnu jako prorok; kdo se ujme spravedlivého proto, že je to spravedlivý, dostane za to odměnu jako spravedlivý. Kdo podá nápoj - i kdyby to byla jen sklenice studené vody - jednomu z těchto obojčejných lidí, protože je to učedník, skutečně, říkám vám: jistě naplní se o svou odměnu.

NB. Kristus Pán nás poučuje, že být Jeho učední-

NEDĚLE

MISIJNÍ VĚSTNÍK

SUNDAY
RELIGIOUS
LETTER

CZECH. MISSION HOUSE
4605 West Broadway,
Montreal 28, Canada

Září 1969.
č. 160.

SVATÝ VÁCLAV.

Dne 28. září, letos v neděli, slavíme svátek sv. Václava, knížete a mučedníka a patrona a dědice českých zemí.

Zprávy o sv. Václavu čerpáme především z raných biografií, svatováclavských legend, z X. století. Zachovaly se: STAROSLOVANSKÁ legenda psaná písmem hlaholským vynalezeným sv. Cyrilem, která se dochovala ve třech recensích, v Rusku a v chorvatskohlaholských breviářích, a kratší životopis sv. Václava se zprávou o přenesení jeho ostatků, ve slovanské sbírce životopisů svatých, tzv. Prologu, zvaných v řecké církvi Synaxarion. LATINSKÝCH životopisů z X. století je několik: Především legenda "Crescente Fide" /Když již víra vzrůstala/, v redakci bavorské a české, dokazující, že Čechy byly již tehdy zemí civilisovanou, neboť měly už své svaté, Ludmilu a Václava; a v přepracování a rozšíření od biskupa Gumpolda z Mantovy na přání císaře Oty II.. Nejdůležitější je životopis sv. Václava sepsaný mnichem Kristiánem, synem Boleslavovým, na přání sv. Vojtěcha: Vita et Martyrium Sti. Wenceslai et Stae. Ludmilae, aviae eius /Život a Umučení sv. Václava a babičky jeho sv. Ludmily/. Jiné dvě jsou z 13. století: "Oriente iam sole", s nímž souvisí též vypravování o sv. Václavu v rýmované kronice Dalimilově, a "Ut annuncietur", a také císař Karel IV., král český /1348-1378/ napsal životopis sv. Václava "Crescente religione christiana", a ovšem také vypravování o sv. Václavu v Kosmově první české kronice.

NB. Slovo "legenda" neznamená, že by to byla snad nějaká bajka, ale že je to hodnotné sepsání, které se má číst.. V duchu doby zdůrazňuje především duchovní, náboženské hodnoty života.. Některá vypravování legend nutně brát doslova, ale epíše jako ilustrace charakteru a situace.. S druhé strany však nesmíme a priori popírat možnost Boží pomoci - ať je v jakékoliv formě v legendách uvedena - tam, kde lidé v Boha věří, podle Božího zákona žijí, a Jej s pokorou a důvěrou o pomoc prosí, neboť Pán Ježíš řekl: Začkoliv budete prosit Otce ve jménu Mém, dá vám...

Sv. Václav byl syn českého knížete Vratislava /905-916/, a jeho manželky Drahomíry, z rodu Stodoranů, vnuk knížete Bořije a sv. Ludmily, kteří přijali křest od sv. Metoděje na Velehradě. Narodil se kol r. 904, nejstarší ze sedmi dětí; mladší byl Boleslav, z dcer se jmenuje Přibyslava.. Prvního vzdělání v písmě slovanském se mu dostalo od kněze Pavla, který žil na dvoře sv. Ludmily. Ve škole při kostele sv. Petra na Budči, zbudovaného Vratislavovým bratrem Spytihněvem /891-905/, se naučil latině, která byla tehdy mezinárodní řečí vzdělaných tříd, a také všemu, čeho bylo mladému knězi třeba, zvláště zacházení se zbraní. Legendy jednomyslně chválí jeho bystrost a horlivost.. Mezitím jeho otec Vratislav, který se stal po smrti svého bratra Spytihněva vládnoucím vévodou, a založil kostel sv. Jiří na Hradě pražském, zahynul, asi v boji s Maďary.. Václav byl příliš mlad, aby se mohl ihned ujmout vlády. Byl nastolen na vévodský stolec na Hradě, a dán s bratrem Boleslavem na další vychování sv. Ludmile, a vláda byla zatím svěřena matce Drahomíře.. Drahomíra byla povahy násilné, nezkrocená učením křesťanským; záviděla Ludmile její vliv na Václava, a její dvořané Tuma a Gomon, 16. září 921, svatou paní na jejím vdovském sídle Tetíně zardousili.. Kristián píše o sv. Ludmile: byla všelikých plodů dobroty plná, v almužnách štedrá, v modlitbě nábožná, k sluhám Božím úslužná, byla matkou sirotků.. Byla pohřbena na Tetíně, a r. 925

kem a dojít věčné odměny, vyžaduje od nás: zápasit, vyznávat Víru a žít podle ní i za obtížných okolností, vyžaduje přemáhat žádostivost těla a světa, dávat Mu přednost i před nejbližšími členy rodiny, vyžaduje trpět a obětovat se pro Něj, obětovat i život časný, abychom došli života věčného, jako sv.Václav.

NAŠE ZPRÁVY: V minulých měsících jsme vykonali: v neděli 1.června zdařilou výroční pouť do Svatyně Mučedníků v Midland, Ont.; a v neděli 16.června se konala jubilejní pouť u sv. Antonína v Chatham, Ont. u příležitosti 20.výročí založení farnosti, za velké účasti krajanů z Kanady a z U.S.A. - Duchovní obnovy pro naše krajany byly: 17-18.července ve farnosti sv. Markety v Midland, Ont., a 24-25.července u sv. Michala v Belleville, Ont. - Mše sv. pro naše krajany byly v neděli 6.července v kostele sv. Anděla v St.Thomas, Ont. a každou neděli v kostele P.Marie Ozestoch. v London, Ont. - V sobotu 13.září se konala v Batawě, Ont. slavnost posvěcení nové části školy Božského Srdce Páně, a 30. výročí založení Batawy.. Bohu a všem díky.

Z KATOLICKÉHO SVĚTA: -V minulých měsících několikrát mohly přijít početné skupiny našich poutníků z Československa na pouť do Říma, a Sv.Otec k nim velmi laskavě promluvil. -Dva biskupové ve Spojených státech dostali od Sv. Otce dovolení, aby určili muže-laiky pomáhat podávat sv.přijímání věřícím v neděli..

Pozvání na naše MŠE SVATÉ na svátek sv.Václava v neděli 28.září:

- o 3.00 h.odp. v LONDON, Ont. v Our Lady of Ozestochowa Church, 417 Hill St. Příležitost ke sv.zpovědi od 2.30 h.odp.
- o 7.00 h.več. v GUELPH, Ont. v Ignatius College, a po ní krajaňská beseda s filmy. Příležitost ke sv.zpovědi od 6.30 h.več.
- o 8.00 h.več. v HAMILTON, Ont. v St.Cyril & Methodius Church, 204 Park St.N. Příležitost ke sv.zpovědi od 7.00 h.več.

dal sv.Václav její tělo převézt na Hrad pražský k sv.Jiří, kde dosud odpočívá.. Národ sám prohlásil svatou kněžnu Ludmilu za mučednici Kristovu. Byla utrácena z týchž pohnutek jako později sv.Václav. Církev prostě potvrdila úctu jí vzdávanou..

Když sv.Václav začal samostatně vládnout, byla země ohrožována zevně říší německou a uvnitř rozbouřena.. Jak píše Gumpold, sv.Václav ukázal křesťanskou pevnost: Drahomíra a její přívrženci, synové sváru, byli od dvora a ze země vypuzeni, a sv.Václav hrozil přísnými tresty těm, kdo by se dopouštěli vraždy. Později povolal matku zpět, a ona se s ním smířila, neboť, jak praví legenda slovanská: radovala se z víry svého syna a dobra, které konal..

Sv.Václav pečoval o své vojsko, které nejlepšími zbraněmi a oděvem opatřoval a s ním hájil zemi proti Arnulfovi, a projevoval při tom státnickou moudrost: jak naznačuje vypravování o Radslavu Zlíkém, ukázal osobní statečnost a dovedl sjednocovat zemi s pomocí Boží, cestou smírnou.. Když v německé říši přešla důstojnost královská na vévody saské a Jindřich Ptáčník napadl Čechy, sv.Václav se vzdal marného odporu, a uznal svrchovanost říše, kterou již r.895 uznala všechna knížata českých kmenů v Řezně, a zavázal se k poplatku, který Čechové platili již Karlu Velikému. Tím zachránil Čechy od osudu polabských Slovanů, připojil je včas k západní kultuře, a tak byl zachován národní charakter země.. Od Jindřicha Ptáčníka dostal rámě sv.mučedníka Víta, a postavil na Hradčanech první kostel sv.Víta.

Legendy jednohlasně velebí svatost sv.Václava: 'Věřil v Boha celým srdcem svým a vše dobré činil v životě svém; usiloval, aby země byla proniknuta zásadami křesťanskými; k sobě byl přísný, pod vnějším rouchem nosil drsné roucho v duchu pokání, k poddaným byl vlídný, zasahoval do soudního jednání a snažil se omezit co nejvíce odsouzení k smrti; kde nebylo řádně ustanovených soudců, odstraňoval šibenice a věznice; skupoval otroky a přiváděl je ke křtu; se sluhou Podivenem donášel chudým almužnu, připravoval obětní chleby a víno, volal do Prahy kněze a hojně je obdarovával; účastnil se často mše sv.

To se nelíbilo některým velmožům, kteří ponoukali vládychtivého bratra Boleslava. Ten jej pozval na posvěcení na svátek sv.Kosmy a Demetriána do svého sídla ve Staré Boleslavi, a když Václav šel druhý den ráno do kostela na jitřní, byl napaden od Boleslava a jeho pomocníků a ubit u zavřených dveří kostela, dne 28.září r.1297.. Kající bratr dal 4.března 932 přenést jeho tělo z Boleslavi k sv.Vítu do Prahy...

Sv.Václav byl hned po smrti od svého národa otěn jako svatý mučedník a ochránce a dědic české země,.. jeho svátek byl slaven u nás i za hranicemi,.. k jeho cti byly stavěny četné kostely,.. vše, co bylo národu drahé, bylo nazýváno svatováclavským: koruna, země, víra, řeč, pražský hrad, k němu se utíkal, jej o přímluvu u Boha prosil, jeho píseň zpíval národ v dobách radostných a zvláště smutných;.. a také v dnešní době u jeho pomníku na Václavském náměstí v Praze se náš lid shromažďoval a shromažďuje, a vyjadřuje svou touhu po svobodě, a prosí Boha....

SVATÝ VÁCLAVE,
vévodo české země,
kníže náš,
pros za nás Boha
Svatého Ducha,
Kyrie eleison.

TY JSI DĚDÍČ
české země,
rozpomeň se
na své plémě,
nedej zahynouti
nám ni budoucím,
svatý Václave,
Kyrie eleison.

POMOCI my
Tvě žádáme,
smiluj se nad ná
utěš smutné,
zažeh vše zlé,
svatý Václave,
Kyrie eleison.

NEBESKÉ je
dvorstvo krásné,
blaze tomu,
kdo tam dojde,
v život věčný,
oheň jasný,
Svatého Ducha,
Kyrie eleison.